

Editor
**Asociația
culturală
HELIS**

Ediția XXX:

Festivalul Ionel Perlea a atins nivelul internațional al dirijorului născut la Ograda, în Ialomița

50 de soliști de operă și dirijori, din toată lumea, au venit la Slobozia pentru a participa la Concursul Internațional de Canto și la Concursul Internațional de Dirijă, închinat prestigiosului dirijor ialomițean.

Cele două competiții muzicale au fost dublate de două masterclass-uri, organizate în premieră în spațiul cultural ialomițean și susținute de soprana Nelly Miricioiu, de la Covent Garden, Londra, și maestrul Dumitru Goia, din Republica Moldova, conferențiar la Universitatea Națională de Muzică din București.

Trofeele de canto și dirijă au ajuns în Germania, unde locuiesc cei doi laureați: David BUI, cel mai bun dirijor din concurs, și Seo Kyoungban, originar din Coreea de Sud, cel mai bun solist de operă. În premieră, la Slobozia, s-a pus în scenă *La Traviata*, integral, cu un adevărat succes de public. De altfel, fiecare eveniment al festivalului s-a încheiat cu adevărate spectacole simfonice și de operă. Valoarea totală a premiilor s-a ridicat la 50.000 lei, acordate de Consiliul Județean Ialomița, care a asigurat bugetul integral al manifestărilor, prin Centrul Cultural Ionel Perlea și în parteneriat artistic cu Asociația Suonarte. Veniturile încasate din taxele de participare au depășit 100.000 lei.

La 30 de ani de la înființarea ca un concurs de lied, Festivalul Ionel Perlea a devenit internațional și se desfășoară sub forma a patru evenimente distincte: concurs de canto dublat de masterclass belcanto și concurs plus masterclass de dirijă.

Primul din cele patru a avut loc, tradițional, în mai, luna în care Ionel Perlea s-a întors pentru ultima dată pe megalurile natale, în 1969.

Gala concurs canto - Locul 1 - Seo Kyoungban

La International Opera Competition s-au înscris 56 de concurenți din România, Germania, Italia, Olanda, Ucraina, Republica Moldova, Belgia, Turcia, Portugalia, Coreea de Sud, China și Rusia. În urma preselecției online, juriul, alcătuit din soprana Mihaela Stanciu, tenorul Robert Nagy și baritonul Cătălin Toropoc, a calificat 25 de concurenți. Dintre aceștia, în finală au intrat Alexandru Costea - contratenor, Eusebiu Huțan - tenor, Aleksandra Kirsanova - soprână, Andrei Petre - tenor, Aida Pascu - soprână, Lara Raihno -

Gala concurs canto - Locul 2 - Yurii Strakhov

soprână, Seo Kyoungban - tenor, Yurii Strakhov - bariton, Diana Turturelă - soprână și Mihai Urziciana - tenor. Juriul galei, prezidat de maestra Nelly Miricioiu, din U.K., alături de soprana Florența Marinescu, România, tenorul Mihai Munteanu, Republica Moldova, dirijorul Alessandro Cedrone, Italia, și soprana Mirella Bunoaica, din Slobozia, Ialomița,

laureată a concursului internațional de lied Ionel Perlea, a decedat următorul palmares al ediției aniversare: Trofeul și Premiul I ale ediției XXX: Kyoungban Seo - Coreea de Sud, Premiul al II-lea - Diana Turturelă - Republica

Gala concurs canto Locul 3 - Diana Turturelă

Moldova, Premiul al III-lea - Yurii Strakhov - Ucraina, premiul publicului online - Alexandru Costea - România, premiul publicului din sală - Lara Raihno - Portugalia, premii speciale: Aida Pascu - Coreea, Aleksandra Kirsanova - Ucraina și Eusebiu Huțan - România.

Spectacolul cu public al Galei finale a Internațional Opera Competition a fost urmat de Opera Internațional Masterclass susținut de soprana Nelly Miricioiu, la începutul lui iunie, cu treisprezece artiști lirici, douăsprezece soprane și un tenor. Toți au evoluat apoi în BelCanto GALA, din 5 iunie 2021, în fața unui public impresionant, venit la Slobozia din toată țara.

Adevărată provocare a Festivalului Internațional Ionel Perlea au reprezentat-o masterclass-urile și concursul de dirijă. În perioada 19-24 Iulie, maestrul Dumitru Goia a pregătit 8 tineri dirijori să dirijeze *La Traviata*,

Masterclass dirijă

spectacolul de operă pus în scenă, în premieră, la Slobozia, în seara de 25 Iulie 2021, la Sala Europa a Consiliului Județean Ialomița. Reprezentația fabuloasă a avut protagoniști tineri soliști: soprana Alexandra Grigoraș (Italia) în rolul Violetei Valery, tenorul Andrei

Masterclass canto

Manea (Opera Națională Cluj) în rolul lui Alfredo Germont, tenorul Alexandru Constantin (Opera Română București) - Giorgio Germont, mezzosoprana Adelina Cociubanu - Flora Bervot, Bianca Poenaru - Aninna, Paul Celmare - Gastone, Dan Indriciu - Barone Douphol, Ștefan Lamatic - Marchese D'Obigny, Iustinian Zetca - Dottor Grenvil, Alin Horia Mânzat - Commissioner, alături de corul coordonat de Adrian Ionescu și Orchestra Ionel Perlea condusă succesiv de

Gala belcanto

dirijorii: Marius Șerbanescu, Cosmin Hârșjan, Mihaela Istrati, Enrique Ricart Torres, Cătălin Toropoc, Bianca Opera, Cezar Verlan, Peter Florentin Gică și Mircea Păduraru. Pe scenă au fost peste 100 de soliști și instrumentiști, iar sala Europa s-a dovedit prea mică pentru doritorii spectacolelor de operă, chiar dacă, în majoritate, elevii și profesorii Liceului de Arte Ionel Perlea au fost indiferenți la fenomenul muzical al Bărgănelui, lipsind de la cel mai important eveniment artistic al anului.

Gala „Traviata”

Un regal s-a dovedit și concursul internațional de dirijă, care s-a desfășurat în perioada 27-29 Iulie, și a fost inițiat în anul în care ai de maestrul Sabiu Pătruța. În 2021, s-au înscris 51 de dirijori cu vârste între 27 și 57 de ani, din 16 țări: Anglia, Austria, Azerbaijan, Belgia, Coreea de Sud, Germania, Grecia, Italia, Japonia, Mexic, Polonia, România, Spania S.U.A., Taiwan și Ucraina.

(continuare în pagina 2) ➡

Loredana STAN

Unii copii scriu

Scrii copii scriu.
Scriu frumos, deștept, curajoși, obraznici.
Vor să miște muniții din loc.
Și vor să aduce toată energia lumii
în mâinile și mințile lor.
Vor să facă poteci pe unde merg.
Vor să coloreze lumea în tonuri personale.
Copiii scriu uneori, în clipe geniale.
Cei bătrâni sunt prea ocupați să dea sfaturi,
Să pună sub lupă greșeli ireverențioase,
Să dea note de care nu îi pasă nimănu.
Din când în când, copii și bătrâni
formează niște jumătăți imperfecte
ale unui întreg scriitoricesc.
Dar, uneori, copii și bătrâni pot sta alături
pe aceeași margine a unui curcubeu.
Vreau să te citești, copile!

la o despărțire

Nici despărțirile nu mai sunt ce au fost.
Ei toamnă multă și ape fără de lacrimi.
Nici poezii, nici clarinete și basuri.
Nu ne mai întâlnim
nici la margini de ceruri
Sau începuturi de lumi
Suntem obosiți și sătui,
dormici de bule acide
cu care să plouă pe pământ
ca pentru o despărțire epică.
La revedere și adio
nu mai au niciun rost.
Suntem bătrâni și despărțiți de gânduri
în care nu mai avem loc.

Panoramare

„La început a fost Cuvântul”,
cum cuvintele produc realitatea, nu-i așa?
rostești antonimul și locul, astăzi pădure,
și o mulțime de alte cuvinte se apropie;

dintrodată, te înconjoară brazii și păsările,
simți iarba, fluturii care te iubesc îți distrag atenția
de la comunele aflate pe jos, iuzi vervețe atacă
vârful copacilor, ursul e poate ascuns undeva,
după stânci, puțin mai jos urma de porci mistreți
scurmă după jir, într-o potână descoperi o câlpiță
de fân, uitată, de altundeva pândesc ochi albaștri
de lup, peste toate se pogorâ ploiă, care te curăță
și pe tine, îți pune scilipiri în păr, iar aerul devine
atât de curat, totul miroase a reavăn, a infuzie de
dragoste care crește ciupercele și naște mușchii
verde pe trunchiuri, seva surăului îi-e caldă,
bucuria ta descoperă păsări ce așteaptă razele
din care se vor colora inelele arborilor, ce de
găzite ta aerul, poteca nu vrea să se oprească,
izvorul nu știe s-o facă, nav și dedicat răului
ce îl așteaptă mai jos;

de-ai putea să te descotorosești de rostire,
acum că, uite, se înserază și nimeni,
nimeni n-o să mai poată vedea
ce se află pe partea ascunsă a fiecărui cuvânt;

Experimentezi inutilitatea

Lumea ți-ă după mediocritate.
O face pe ascuns, pentru că n-ar da bine,
la adăpost de toate complicațiile
care ar putea surveni.
Ți se spune cât ești de inutil
și că nu e loc
de puțină afecțiune între voi.
Ți se zâmbește tandru
ca în fața spânzuratului la eșafod.
Ți se amintește de destinul măreț
în care tu nu ai loc
Și să nu te superi. Afară e frig.
Tu scoți pumnalele din tine unul câte unul.
Arriverderci, Roma și hasta la vista, Baby!

reportaj

Ieri m-am întâlnit în lucrări de bac
cu Justin Timberlake și Ronaldo,
printre alți oropșiți anonimi ai sorții.
Căldura se scurgea către mine neprefectă,
precum unele rânduri citite.
Citeam, citeam ca la un maraton al lecturii
și consenmam pe răboj adevărați.
Timpul se dilatase de la căldură.
Trăiam o după-amiază eternă,
Îmi aminteam de seceta din poezia lui Labiș,
Părea că trebuie să ajung acasă cât mai târziu,
Că nu trecusem destule probe
și nu răticisem destul în labirint.
Pe seară nimeni nu mai știa
decât de apoiului lui Clju
și de cei doi mostoni ai zilei.

Eu nu am ie

Astăzi un bărbat în ie intra în arealul meu păstos,
măstind de nesăbătoare.
Căldura dădea să ne agite,
dar ia lui era cumințe, cu ceva albastru,
plutind pe deasupra unui cap încrezător.
Trupari se mișcau în ritm de aniversare,
căci cineva se născuse chiar de ziua ei.
Furcui și tartine pluteau radios printre noi,
dar ia bărbatul stătea în capul mesei.
Și eu mă născusem să scriu multe foi albe,
în ritm de fado, ca un străigăt.
Ia lui mă curcubeu, el vorbise liniștit, studiat
Și eu îi aveam stria de soi,
în spatele ochelariilor era un om fără ie.

fericire și atât

Și vine câte o fericire pe strada ta,
Și nu știi cum să te așezi în poza aceasta.
Cineva te vrea jucăuș, cu mâinile în aer.
Aerul feribinte primește
Brațele noastre ca pe niște ramuri de măslini rebele.
Chipurile noastre sunt fără de mășți,
Vorbete noastre sunt dincolo de cer.
Deluce ofrandă și binecuvântare
pentru aceste clipe sinonime cu fericirea și atât.
Cum ne vom aminti de ziua aceasta
când nu mai era nimic altceva de rostit și simțit.

telegamă estivală

călduri și cărți cu roșcovi,
foame de micuni și niciării.
pictori și lăsuși așezați printre flori,
glasuri doigte, aruncate spre cer.
claxoane și hărmlăite în orașul
în care cântă taraful rutenilor.
plăcri frumoase și atât de necunoscute
sătule de iubiri forțate.
predicatul nu mai au niciun rost
și nici toreaia lui pitagora, completată cu legea lui ohm.
Victorii peste victorii și noi rămânem la fel de goi.

Mircea TECULESCU

Holograme

Hogramama tainicului
foton de lumină
e crucea malteză;

datorită lui ajungi
să vezi
cum păsările
pun siruri de cruzi,
pe țărnă și
pe zăpadă;

pe urmă, în al brazilor sinod,
descoperi urmele celor vechi,
făcuți din țărnă cu
multe culori și miremsm;

urme de pași
suprapuse de timp,
pe care te străduiești să le urmezi,
astfel încât mersul, cu tine
să urce spre cer;

să se albească omul de asfalt,
învolit în manta-ia de ceață,
care crede cu putere că
din serpentinele aerului
tot mai rece
se nasc urși polari,
spre care văzătorii privesc
cu uimire, deși, fără lumină,
ei nici n-ar ști că există
așa ceva;

Culori

Așa cum ochiul
frunză este,
când verde ți se arată
înc, norocosului ajuns în pădurea
unde se poate afla
secretul învierii din morți
al copacilor,
dacă înfățișează rugăciunea;

așa cum ochiul
pește este,
îlcut și luncetor
print-o apă ce curgă,
când clipește șernalizând albastru,
pentru a apropia cerul
fără de care nu poți exista
tu,
biata formă fără aripi;

așa cum ochiul
stea este,
înfrățindu-se ție strălucitor,
cu lacrimile uscate,
spre a te convinge
prin lumina fîntii spre inima-ți,
mai curată decât raza soarelui,
de adăncimea ascunsă
în nopțile senine;

așa irisul -
verdele, albastrul, negrul,
din ascunsa lume a șevaletelor;

Despre cunoaștere și flori

În zilele care se îngroapă una în alta,
ca uriașe, transparente
cristale de stâncă,
mărturie ale fulgerării
că nu este important să durezi,
astunci începe cunoașterea -
despre care cei cu adevărat vii
nu vorbesc -
ascunși ca într-o noapte;

noi, celor date nouă
le vom străbate cuprinsul,
pe umeri cu hlamida amintirilor,
nu avem de ce să ne grăbim,
trebuie doar să fim atenți -
uite cum pulbera serii acoperă
florile crescute din morții
pe care doar Dumnezeu îi mai știe -
și pomenește;

Virgil DIACONU

INTERPRETAREA TEXTELOR REALISTE, FABULOASE, POETICE, MISTICE ȘI OBCURE

Există mai multe criterii de înțelegere și clasificare a textelor (scrierilor) culturale – conform genului lor, al stilului, al limbajului, al artei poetice, al viziunii etc. În acest eseu voi prezenta și comenta textele din punctul de vedere al viziunii sau al imaginației pe care ele o exprimă.

Analizând conținutul ideatic-referențial al textelor, în general, constatăm că ele poate fi realist, fabulos, poetic, mistice sau obscur, fapt care ne îndreptățește să spunem că textele în cauză sunt *texte realiste, texte fabuloase, poetice, mistice (religioase) sau texte obscure*. Iar asta înseamnă că înșiși viziunea sau imaginația care le-a creat nu este una uniformă, ci diferențiată: ca este, de fapt, o *viziune sau imaginație realistă, o viziune (imaginație) fabuloasă, poetică, mistică (religioasă) sau una obscură*.

Totodată, ar trebui să înțelegem că toate aceste tipuri de viziune sau imaginație își produc textele corespunzător prin transfigurarea în grade progresive a realității sau a existenței.

În cele de mai jos îmi propun să discut despre cele cinci tipuri de texte culturale și să aflu cum pot fi ele interpretate în mod adecvat. Și frește că voi da o atenție mai mare interpretării textelor mistice, pentru că ele mă preocupă în mod special.

(1). Interpretarea textelor realiste

Povestirile *Aminții din copilărie*, ale lui Ion Creangă, romanul *Baltagul*, al lui Mihail Sadoveanu, *Colț Alb*, al lui Jack London, *Robinson Crusoe*, semnat de către Daniel Defoe etc., sunt texte (opere literare) *realiste*, pentru că toate faptele și mesajele comunicate de aceste texte sunt, în ordinea vechii, verosimile, posibile; pentru că aceste texte sunt „adevărate” sau, mai bine spus, au aparența de adevăr: faptele relate de ele ni se puteau întâmpla și nouă, tuturor.

Caracterul verosimil, posibil, aparența de adevăr furnizate de ideile și faptele comunicate de aceste texte mă determină să le calific drept *realiste*. Realiste sunt o mare parte dintre povestirile, relațiile biografice sau istorice semnate de către o serie întreagă de scriitori.

Impactul meu, al cititorului-interpret, cu textual *realiste*, este *impactul de realitate*, în sensul că eu *recunosc* în text realitatea cea mare a lumii, de fapt fragmente din ea, și o accept ca adevăr. Textul realist îmi este familiar, uncoți chiar intim. De aceea, pot spune că eu înțeleg și interpretez-evaluez textual realist mai întâi prin compararea mesajului, a ideilor și a faptelor care constituie textul cu realitatea, cu existența mea sau a celorlalți.

Dar stabilirea valorii unui text realist particular se face și prin compararea acestui text cu arta poetică universală de *gen* a aceluși text, deci cu arta poetică a genului poetic, a genului epic, dramatic etc. Astfel, textual particular comentat de interpret va fi unul de *valoare* în măsura în care el confirmă, prin trăsăturile lui, arta poetică a genului său, de fapt principiile literare de valoare care configurează această artă poetică de *gen*; și va fi un text *modest valoric* atunci când el nu confirmă decât parțial și într-o măsură destul de mică arta poetică de *gen* căreia îi aparține.

(2). Interpretarea textelor fabuloase, a basmului

Există însă și altfel de texte, decât cele realiste descrise mai sus... De exemplu, basmul *Harap-Alb* se deosebește de povestirile realiste prin aceea că majoritatea ideilor și faptelor relate de el sunt *neobișnute, stranii, miraculoase, fabuloase, fantastice*. Astfel, în basmul nostru există un personaj care poate să bea toată apa dintr-o fântână (Setilă), un alt personaj care poate să mănânce cantități foarte mari de mâncare (Fomilă), sau un altul care, întinzându-și mâinile, poate să prindă o pasăre care s-a ascuns în lună (Păsări-îlți-lungii). Și tot în acest basm, o albăni vorbitoare cu Harap-Alb, iar un cal răpicioș se transformă într-un armăsar puternic și frumos, după ce mănâncă o tavă cu jărităci...

Dar cu toate că basmul este plin de personaje, fapte și situații stranie, neobișnute în raport cu realitatea, eu nu pot să îl cert pe autorul basmului pentru faptul că el a creat o povestire plină de asemenea elemente

neobișnute, stranii, miraculoase, fantastice, pentru că tocmai acesta este, în general, basmul: o scriere plină de elemente fantastice, sau o scriere care *fabuloasă*, realul cu fantasticul. Basmul este o scriere *fabuloasă*, iar impactul meu cu el este *impactul cu fabulosul*, deci eu înțeleg, cu o serie de fapte, scene sau tablouri nemanținute, stranii, miraculoase sau fantastice.

În basm, criteriile de interpretare și evaluare nu pot fi cele realiste și strict raționale, pentru că noi, cititorii, trebuie să admitem acest tip de „realitate” neobișnuită, izolată de fantastic, unde este posibil aproape orice și este acceptat aproape orice, adică orice lucru neobișnuit, straniu, miraculos, fantastic. Această acceptare a fabulosului este pentru cititor o *convenție de lectură firească și subînțeleasă*.

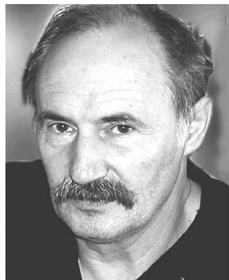
Interpretarea adecvată a basmului trebuie să accepte, așadar, fabulosul, miraculosul, fantasticul și, eventual, să le caute sensul moral și înțelepciunea. Față de *Aminții din copilărie*, în basmul *Harap-Alb* am alalt regulă de interpretare și evaluare: *interpretarea și evaluarea mea vor trebui să rămână în și întru felul de a fi al basmului*, în general, adică *întru fabulosul*, deci să accepte caracterul straniu, miraculos, incredibil, supranatural sau fantastic al personajelor, scenelor și faptelor din basm. În felul acesta, eu și accept și păstrez nealterat farmecul deorealitate al lui basmului.

(3). Interpretarea textelor poetice

Poezia are darul de a ne reda sentimentul propriei ființe, pentru că ea mărturisește despre revelațiile și prăbușirile noastre, despre visurile și deșertăciunile care ne cutreieră. Ea este totodată o imagine a lumii, în toate înfrășirile ei, banale sau bizare, strălucitoare sau întunecate, lumești sau divine.

Prezentându-se ca o mărturisire a propriei vieți a poetului, ca un fel de jurnal al bucuriilor și al tulburărilor sufletului său, care sunt neîndoielnic și ale noastre, ale cititorilor, textele poetice pot apărea ca fiind texte realiste. Și totuși, poezia nu este numai o transpunere a realității și a stărilor noastre afective în limbaj, nu este numai un transplant de realitate în text; ceea ce particularizează poezia este faptul că ansamblul ei ideatic-referențial, deci conținutul semantic, este o *lume ficționalizată sau izolată poetică*, așadar o *lume poetică*.

Oricum, poezia nu se reduce la elementele sale referențiale. De exemplu, în poezia într-un vers *Eu nu sunt altceva decât o pată de sânge care vorbește*, noi putem să identificăm lesne elementele realității, ale lumii sau ale existenței – eu, o *pată de sânge și actul vorbirii* –, însă acestea sunt numai elementele referențiale, nu și poezia. Poezia se naște numai atunci când reușește să pună într-o relație relativ coerentă aceste elemente referențiale și să creeze o *lume poetică sau o viziune poetică*. În cazul nostru, această *lume-viziune poetică* este metafora *Eu nu sunt altceva decât o pată de sânge care vorbește*.

Așadar, metafora abia citată este ceva mai mult și mai adânc decât elementele reale din care ea se compune. De aceea, pot spune că poezia este *transfigurarea poetică a realității (vieții), a lumii, a existenței*. Ea este configurarea poetică înedită a realității, este viziunea poetică asupra realității (vieții, existenței):

*Eu nu sunt altceva decât o pată de sânge care vorbește;
Tristețea mea aude nenăscuții câini
pe nenăscuții oameni cum îl latră;
Ea e femeia mea de Parma.*

Poezia este un discurs lingvistic de factură poetică, este o viziune poetică asupra realității, a existenței. Poetul reconstruiește lumea într-o altă dimensiune: cea poetică. Poetul este un creator de lumi poetice reale și bizare, intime și stranii, „banale” și insolite. Poezia este exprimarea și insolita poetică a realității, a existenței:

** Tristețea mea aude nenăscuții câini
pe nenăscuții oameni cum îl latră.
* Ea e femeia mea de Parma.
* Aude materia plângând.
* Eu nu sunt altceva decât o pată de sânge care vorbește.
* Și tare-i târziu, și n-am mai murit...
* Cei ce nu ard dezlanțuți ca noi
În flăcările noastre se destramă.
* Nu credem să-nvăț a muri vreedată.
* El m-a dus în casa de ospăț,
și dîgostea era steagul fluturând peste mine.
* Săgetarea unui leu în cușcă:
iată vânătoarea regală.
* A murit Enkidu, prietenul meu, care vâna cu mine
lei.
* Piatra Caraimanului m-a lovit drept în frunte.
* Prînșea mea e floarea de cires.
* „N-am cer!”, spusese mama, „N-am cer!”*

Poezia este un discurs al cărui conținut existențial este transformat poetic, așadar un discurs neobișnuit, straniu, ireal, bizar. Însă sub chipul bizarului, al stranieții, poetul scoate la lumină adevărurile noastre adânci: *Eu nu sunt o pată de sânge care vorbește; Tristețea mea aude nenăscuții câini / pe nenăscuții oameni cum îl latră*.

(continuare în pagina 10) ➡

Pentru a ne lămurii pe viu ce este un text *obscur referențial*, care este totodată și *obscur semantic...*, putem oferi drept exemplu un fragment dintr-un „poem dramatic” *dada* semnat de Tristan Tzara – *Prima avântură a celestă a domnului Antipyr* (1916):

Ușă zăvorâtă fără înfrățire suntem amare fel
freamătă a da înapoi scolopendru din turmul Eiffel
stomac imens cugetă și gândește chibzuiește
mecanism fără durere 178958555 ieho fibi aha

Soca Bgad' Afahou
tăcerile mlaștinilor petrolifere
de unde saltă la meridian flăncile îngălbenite și ude
faaraaguma moluște Pedro Ximenez de Batumar
Inoiaza pernelor păsărilor Ca2O45Ph
lărgirea vulcanilor Soco Bgad' Afahou
un poligon neortodox
scârba în sunet zglobiu și timp prielic

Caracteristica principală a acestui text, pe care firește că nu-l putem numi poezie, este aceea că lumea sa ideatic-referențială este total incoerentă. Care ar fi regula compunerii unui astfel de text? Versurile sunt create prin *colajul lingvistic absurd*, în care se amestecă secvențe lingvistice și informații din domenii diverse, obiecte, cifre și formule chimice, cuvinte inventate fără sens, cuvinte din alte limbi, toate acestea neavând înțeles niciun semn.

Textul creat de Tzara este o amalgamare lingvistică de referenți, pentru că tocmai această amalgamare lingvistică fără sens a fost obiectivul lui Tzara. El a urmărit să producă un text, o „poezie” lipsită de logică, incoerentă, neinteligibilă și haotică referențial, un ghiveci lingvistic; și a reușit pe deplin:

Ușă zăvorâtă fără înfrățire suntem amare fel
freamătă a da înapoi scolopendru din turmul Eiffel
stomac imens cugetă și gândește chibzuiește
mecanism fără durere 178958555 ieho fibi aha

Lumea textelor obscure referențial sau incoerente referențial este neinteligibilă, imposibilă, neverosimilă, incredibilă, paradoxală, absurdă. Ea se află la capătul opus al lumii textului realist, a cărui lume referențială este inteligibilă, posibilă, verosimilă, credibilă.

Majoritatea versurilor „poeziei”-colaj obscure da mai sus nu au sens, sintaxa este grav alterată, iar ansamblul ideatic-referențial pe care „versurile” îl compun este incoerent, absurd.

„Semnificativ este în esență *vid – aceasta este descoperirea pe care o favorizează și apoi o împinge până la ultimale consecințe experiența dadaistă*”, opinează criticul Marin Mincu în *Avangarda literară românească* (p. 30). Textul colajului lingvistic incoerent nu își propune să ne impresioneze, să ne seducă sau emoționeze în niciun fel, ci să ne irite gândirea. Texte de acest tip vor să fie poezie, însă ele contrazic, neagă aproape tot ceea ce știm despre poezie până la momentul *dada*. „Poezia” *dada* schimbă conceptual (canonul) de poezie cu ceva care poate fi numit *pseudopoezie* sau *antipoezie*. Tocmai de aceea, conceptul acestei „poezii” nu s-a transmis decât în literatura avangardei, mai precis „poezii” futuriste, suprarealiste, absurde, lettriste, în forme diverse variate, însă toate impropii poeziei estetice. Oricum, poezie de valoare, estetică, nu a găsit în „poezia” *dada* nimic viabil artistic, ce poate fi preluat și dus mai departe.

Cum se interpretează o asemenea „poezie”? O poezie obscură de acest fel nu poate fi interpretată, pentru că orice interpretare presupune mai întâi un text comprehensibil, deci care poate fi înțeles, adică un text coerent, inteligibil. Or, textul *dada* nu este inteligibil. Textul *dada* poate fi înțeles, atât cât permite, descrie, prezentat, analizat, și tocmai asta am făcut mai sus. De altfel, în *Manifest Dada 1918*, Tristan Tzara își caracterizează singur și foarte bine, arta poetică⁴: „Ne trebuie oare puterice, drept, precizie și pentru totdeauna *neînțelese*. (...) Opera de artă nu trebuie să fie frumoasă în sine, căci ea a murit.”

Dar desigur că nu frumoșea a murit, ci spiritul artistic receptor al lui Tzara, care nu mai vibrează decât la

Ușă zăvorâtă fără înfrățire suntem amare fel
freamătă a da înapoi scolopendru din turmul Eiffel
stomac imens cugetă și gândește chibzuiește
mecanism fără durere 178958555 ieho fibi aha

(6.) Câteva concluzii

Ca o concluzie la toate cele de mai sus, putem spune că cele cinci tipuri de texte, despre care am vorbit până acum, și anume *textele realiste, textele fabuloase, poetice, mistice* și cele *obscur*, sunt produsul a cinci tipuri de viziune (imaginar) – *viziunea realistă, fabuloasă, poetică, mistică și cea obscură*. Primele trei tipuri de texte, cele realiste, fabuloase și poetice, pot fi interpretate, pentru că ele sunt comprehensibile, inteligibile, coerente, firește că în grade diferite, în timp ce textele mistice și cele obscure nu pot fi interpretate, pentru că ele nu pot fi înțelese, pentru că sunt incoerente, iraționale, paradoxale.

Cu privire la „Jucurile duhovnicești”, în care se cuprind și *textele mistice*, Apostolul Pavel susține că ele pot fi lămurite, deci cunoscute și comunicate de către „omul duhovnicesc”, prin duhul pe care acesta îl primește de la Dumnezeu. Pe de altă parte, toți teologii dogmatici afirmă că dogmele (textele mistice concentrate) nu pot fi cunoscute de om, pentru că acestea, fiind revelate de către Dumnezeu, sunt supranaturale, iraționale, paradoxale și, fiind astfel, ele nu pot fi cunoscute cu mintea de om... Or, dacă textele mistice sau dogmele religioase sunt iraționale pentru toți oamenii, înseamnă că nici nu există oameni duhovnicești care ar putea să le înțeleagă în iraționalitate.

De altfel, în volumul *Teologia dogmatică*, autorii Isidor Todoran și Ioan Zăgărean precizează încă de la început că „dogma (religioasă) nu urmărește satisfacția pretențiilor de cunoaștere rațională, ci scopul ei este acela de a mântui neamul omeneș.” (2, p. 16, p.m.). Adică problema noastră, a celor aflați în preajma celor divine, a textelor și dogmelor sacre, nu este aceea de a înțelege dogmele revelate de către Dumnezeu, ci de a ne mântui; mai precis, este de a ne mântui *fără să înțelegem dogmele mântuitoare*, dacă așa ceva este posibil...

Petru Rezuș afirmă în *Teologia ortodoxă contemporană*, pe care o semnează, că dogmele sunt supranaturale și „întrec puterea (...) de înțelegere” (3, p. 207) a oricărui om. Așadar, omul nu poate înțelege dogmele, textele mistice: ele rămân pentru el supranaturale, de neînțeles, paradoxale. Continuturile comunicate de textele mistice, de dogmele religioase, se constituie ca o lume în afara lumii firești, raționale, inteligibile. Dar dacă dogmele nu pot fi înțelese, atunci pentru cine sunt ele? Și ce sens mai au? Dogmaticienii nu au găsit încă un răspuns rațional la întrebările pe care dogmele le ridică.

Bibliografie

1. Sfântul Justin Popovici, *Dogmatica Bisericii Ortodoxe*, vol. I, traducere din limba sârbă de Diaconul Zarko Markovski, Editura Doxologia, București, 2017.
2. Isidor Todoran și Ioan Zăgărean, *Teologia dogmatică*, Editura Institutului Biblic și de Misune Ortodoxă al Bisericii Ortodoxe Române, București, 1991.
3. Petru Rezuș, *Teologia ortodoxă contemporană*, Editura Mitropoliei Banatului, Timișoara, 1989.

⁴Citatele biblice provin din Biblia sau Sfânta Scriptură, Editura Institutului Biblic și de Misune Ortodoxă al Bisericii Ortodoxe Române, București, 1975/1988.

Notă. Eseul face parte din volumul *Biblia literară și Biblia dogmatică*, în curs de apariție.

Vasile Dan MARCHISĂ

PURIFICARE

Mai impresivă decât cu oricând
muză m-a întâmpinat astfel:
„Dacă prima formă de a muri liniștit și împacat
nu reușește la nimeni,
va reuși a doua oară,
sau a zecea oară?”

Cine moare liniștit și împacat?
Odată ai vrut să nouri îngândind poezia,
dar nu se moare de poezie
deși sânt eu ca urzica...
De aceea te voi face apăr să scrii
cum grădinarul la fete dedecăciți cu transdriferi...
Îi fi tu grădinar
dar cu muză nu te joci de a urzicile
sau să mă îngâlni ca pe acestea...
Când se creda despre tine că dormi
ori că undeva savurezi blături sau meniri alese,
sau că ești undeva de cineva așteptat și mângăiat...
nu-ți amintisești unde erai?

Erai unde din lipsă de modestie
conducător n-ai s-ai rugat,
pelerini în vezi nu s-ai rugat,
cercedori n-ai cerceat.
Unde îndroștiștii nu vin
și-ți destăinuie fantezile
Unde și-ți ai tăia într-un loc pustiu te-am dus,
și te-am inspirat să scrii...
Este de probă
sau temporară irtarea de azi
când dintr-o dată instinctele oamenilor
dour cele neconscotele
dau impuls să se respecte
cele zece porunci dumnezeiești...
Acum că înțelegi de ce te-am adus până aici să scrii,
scrie!!!”

Încep a scrie parcă
dau foc la rampa de gunoarie verbale a lumii...
Această scriere o refuz
ca pe o componentă lichidă din
dicționar-cisternă de neologisme inflamabile...

Adrian BUCURESCU

Ritmur galactice

Ascultă, iubito, ascultă
cum latră Sirius în cer!
Privește, privește la astre
cum toate până în zori pier!

Galaxia răsădită de zarvă,
cometele și-au plânsit orbitele.
Peste biserică și mănăstiri
când într-un leat îndepărtat
cu Dumnezeu S-a mîrșit.

Din ochii tăi de cristal călpi
șăpșete întreabarea ce nu vrei s-o pui.

Nunta în cer

Stelele:
perlele
scîlind pe manta
Fecioarei Maria
cînd într-un leat îndepărtat
cu Dumnezeu S-a mîrșit.

Parc dorm, parcă nu dorm

Ialomița, cu ochii ei de safir,
noaptea m-e de apă, e de mir.
O bivoliță blăd, cu sânge pe bot,
trece bobăcînd pe pod.

Parc dorm, parcă nu dorm.
Nu știu la ce s-a mîrșit.
O luntră m-așteaptă la mal
să vâlesce în amonte spre bal,

și să dînjuesc cu Mîrșiguna,
pînd cînd o plieni stîrnu
chitari de argint
a menestrelului Iachint;

și-apoi, în zori, pe cînd
ococii vor cînta de comandă,
să ne aruncăm totu petrecerții
pe rugul zglobiu din mijlocul pieții.

Victor NICOLAE

REALITATEA ȘTIINȚIFICO-FANTASTICĂ

...otrava din retine își scurge toți florii, prin toată măduva... văduva... atârnat superb... în fața coloanelor veriebrute... în lanțul șfșfșurilor... cu toate încapările ratate... prin renunțări fără nuanțări... și supraviețuiri fără victorii... toate aceste... vibrații celeste... când nimic nu mai e și nimic nu mai este... doar cristale de gheață... din gestații incandescente... ca posibile reîntriri în timp... intra... să-mi reîntru în rețină... prin jocul cioburilor... din fostele mele oglinzi...

...în munții mei, sub ploii de stiele, grele, apar semne tot mai rele... și pentru toți muntenii cu mintea zdravănu... care văd cum se prăbușesc în mod real stâncile Cascadei Bigie, din Parcul național Cheile Nerei - Beușniș... sau cum s-a năruit și Turnul Oculșului Mare din Ceahlău... cum vin potop aluviunile și înecă tot în cale, cum localnicii învâzdușilor din Județul Alba Ili auzitează pe primul ministru de catastrofa amenințătoare de la Roșia Montană, în cazul în care viturile sparg barajul exploatarei cu cianuri...

...restricții de călătorie și de gândire, trase întrege blocate, relocate, chiar și fără alte explicații rezonabile, la chemul dezinformărilor de rigoare, cele de sub epotei... într-un an și jumătate de pandemie globală... toți politicienii alterați, experții cu clopoței și oficialii împiațați ai domeniului public, sanitar, au încercat tot ce le-a trecut prin cap, prevăzând oprobrea răspândirii lui Covid-19: ne-au închis încă săntoși în casele lipite de lumina soarelui, izolați cât mai tare posibil, de ceilalți... au distrus mușca și afacerile productive... s-au lăudat cu cele mai dure restricții prin California și s-au burzului pe cât de periculos a procedat Florida, care nu a necesitat libertățile civile, n-a încălcat Constituția, n-a arestat oamenii la domiciliu, n-a distruș economia, ca, până la urmă, să nu pres existe diferențe între cele două state la antipod: California și Florida, cu rezultate aproape identice în statisticele centralizate... iar Taiwan, fără crenitășii în guvernarea celor aproape 24 de milioane de expuși, în preajma Chinei virusate, a înregistrat doar 11 decese până în aprilie a.c. și s-a acerbia scade până la a se declara temporar că „masca nu mai e o încălcare a demnității, ci doar o formă de auto-exprimare, ca semn al adevărului la un grup, mișcare ori doctrină”! Se mai recunoaște oficial și șfios că blocările au fost... o politică dezastroasă.

Acel guvern alb guvernabil nu s-a mai află demult acolo, unde unii dintre mai noi cred c-a fi. Accesând informații ce implică natura reală a executivului și mass-mediei, ignorăm asimptomatica narativă în avantajul forței conducătoare, simulatoare, ce împrăștie doar aluzii poporanice, cu senzația că persistăm într-o democrație liberă, existentă, al cărei executiv de pripas s-a mai sinchisi cumva de vreo opțiune electorală. În momentul în care se preda minștrilor frauduloși puterea supremă

de a dicta deciziile de sănătate, de activități personale, zilnice, de a ne măsura libertatea de întinrire și capacitatea participării la o economică emergentă, se dă guvernului puterea nebună de a distruge orice cultură, orice constituționalitate. Nicio guvernare n-ar trebui să aibă acest tip de intervenție brută, exacerbând spaima și vinovăția.

Victor NICOLAE

Atenție: există dovezi conștinute de urmărire genomică între persoanele din cabinete de toaletă învecinate - virusul poate fi răspândit și prin flutelnă!

În 11 iunie, Comitetul de siguranță al Agenției Europene pentru Medicamente a recunoscut o răspândire a unui nou efect secundar, după administrarea vaccinului anticovid: sindromul de surgere capilară, printre alte cazuri de inflamație cardiacă... și scepticismul crește, sub amenințarea cheagurilor de sânge, din ce în ce mai mortale și mai neraportate. În concordanță cu falsitatea „FALESEI TEORII A CONSPIRAȚIEI” REALE... sau... cum ceva potențial periculos îmi pandemizăse mai securitate, prin manipulari ce avansează agresiv pluralitatea agendei strategice... din ce în ce mai agitată, mai tripodant alambicată prin birourile de jurnalism aventurier, ce își multiplică non-stop cuediuenile, fantasmagoriile și științificizate... În avantajul relațiilor cu o ficționalitate radicalizată prostituant.

Procentul habăucitor vaccinăți crește încet, pe grafice mistificatoare. Toțuși, de ce ar fieri o administrație falită vaccinării gratis, dar obligatorii, concomitent cu respingerea din plinul legislativ a propunerii de... „reducere a costurilor medicamentelor, eliberate pe bază de prescripție medicală”?! Cât de zăpăcit poți fi, când și te repăți cu insistența măncătorilor de t.v.rahat... că turma vaccinătorilor e inadmisibil amenințată de... nevaccinații dezordonați... mai bine informați? Până la 50% dintre cazurile mai noi de covid cad în cărucia imunizărilor, deja trecuți chiar și prin câte două doze!

Revelatori... e s-o vedem pe Senatoarea Șoșoacă, pe platoul din fața Casei Poporului, unde s-au amenajat câteva corturi pentru vaccinare strădăli. Nimeni din personalul sanitar nu vrea să stea de vorbă cu ea. Și are câteva

întrebări de bun simț. Mai mult, toate prezențele, alca medicale, profesionale... o cam lau... la sălătoasa... care-notro... și dispar din cadrul!

Susținând că halatele și mai negre alputeri ar avea capacitatea și obligația de a gestiona, controla și suprima o pandemie, tot de lege evocată, stimulată, simulată și cât de cât provocată... nu însă

pe măsura estimărilor ditrambice, universitare (cenzurat)... propagandă, asă, deșănțată, pervertită, nu în ține de cum s-au încins cupatoarele infernului: niciodată nu s-au blocat mai multe companii într-o perioadă atât de scurtă, șomaj fără precedent, surse de milioane de cereri de ajutor în urma ieșirilor din forța de muncă și o drastică anemie funcțională... classa de mijloc se zbate în sărăcie... viața nu va mai fi niciodată aceeași, prelungirile se agravează, crâncena suferință a inundat tot orizontul...

Întrebare: cum să facem ca o pandemie de acest gen să nu se mai repete?

Răspuns: lăsând-o să continue! Libertate și adevăr! Conflictete sociale se declanșează și din incapacitatea celor ce nu proiectează aiurior existența. Deși am respins coercențiile protective, mi-am închis ușa pe dinăuntru. Interdicțiile sunt dure, distructive, nici nu am cu cine să mă mai bat. Peste tot au loc proteste masive. Orașele luate cu asalt se supun vandalizării. Revendicările cele mai radicale se aplanează derivativ, prin promisiuni de sancționare a excesului din partea forțelor de ordine, tăindu-le din fondurile alocate și reducând efectivele la vedere ale poliției. Violența escaladată haotic, jafurile se întesec, crimele stabilele noi diversități printre recorduri.

Caut transmisiile în direct ale protestelor de la Hong Kong, Paris și New York, le tot corez cu victimele și studiile asupra „Izofomelor translaționale ale receptorilor glucocorticoidi, ce stau la baza sensibilităților glucocorticoide, specifice stadiului matur al celulelor dendritice la soareci și oameni”. Concomitent, caut „cuvinte cheie” ca: reglarea genelor, receptori nucleari, factori de transcriere, modificare post-translațională... și mă inițiez în explicații alternative. Îmi neglijez rețelele de

socializare, convins de infectarea lor sociopatice, anestezianți. Controlul fluxului de date a fost cea mai drastică dintre consecințe, serie doar clar... „Dați nu ești de acord să colectăm și să procesăm datele tale personale, nu vom putea să îți oferim cele mai bune condiții de navigare pe site-ul nostru și nici nu îți putem afișa conținut sau reclame personalizate”. Nici n-au nevoie de ele. Alte situ sușin faiseice că „în acest server, toate informațiile colectate sunt anonime și servesc doar pentru analizarea performanțelor rețelei spre binele utilizatorului și a îmbunătățirii calității serviciilor, asigurându-vă că, până în prezent, nu s-au semnalat scurgeri de informații”. Colectând zilnic date personale și orice alte exacerbări comportamentale, capcanele bine regizate se înmulțesc la tot pasul. Socializând urâtul și minciuna împotriva libertății de expresie și a tendințelor de îndreptare logică, platformele aceste exhibă de fapt disonanțele. Aceste proprietăți private obțin profituri exorbitante, din vânzarea datelor noastre, sintetizate, spre agenții de publicitate, marketeri sau campanii electorale, acaparând putere și influențe incomparabile. Se știe că filipinezul Rodrigo Duterte, indiana Narendra Modi și iohanniștii noștri pretind că și-au câștigat alegerile datorită chiar a acestor rețele.

...tocmai m-am incurcat în biocircuitele bazate pe grafen, ca o nouă tehnologie, în stare să ne creezească minte, să ne detecteze tiparele neurologice specifice și, astfel, să-și controleze oricui neurologia spre a modifica funcțiile cerebrale... declanșând neuromodularea adaptivă cu focalizare mărită, în vederea obținerii de rezultate considerabile în personalizarea terapilor neurologice... În primul rând ca ofertă de a livra interfețe neuroelectronice de vindecare a tulburărilor cerebrale!

...doar unșii în forță și avâni, dând cu curul de pământ... răul poate deveni și mai rău, fiindcă... alfel... alt fel... bine nu va mai fi niciodată... și... dacă aveți cumva impresia că tot se duce dracului, e doar pentru că așa și este... în realitate...

...hopa, hop... când la trap, când la galop... cu o rată a mortalității de peste 30% mai ales printre cei cu sistemul imunitar slăbit, prin ușoară transmitere de la persoană la persoană și fără raport în rezisăga lume, noul focus insistă în tratănd la medicamentele antifungice și la toate tratamentele existente... iață, crește alerta pe clipșura desperată prin 2013 numită candid - Candida auris!

...încetarea mea în acest așa-zis stat de drept e 00...

...în urmare... și din cauzele impuse de distanțarea socială... în paralel... cu îngreunarea prin cenzură a accesului pe internet... (cenzurat)... și pentru că disidența e totuși o formă de supraviețuire... spre deosebire de acție, pasivitate, indiferență, renunțare sau debilitate mintală...

...deci... îmi exprim din plin revoltete, ca protest... ca protest... cu o singură persoană!

Teo Cristea văzut de Gheorghe DOBRE și Aurelian APOSTOL

Chipul

Pictorul își băga degetele în paharul cu vin, ne stropi și zise: „Porcării! Astea-s porcării!” Rădăcam cu toții, doar el stătea serios și țepșin, aproape beat, chinându-se să revină din gândurile lui și să priceapă de ce nu râde cu noi. „A, da, cu stânga... V-am stropit cu stânga... Pământ!” Era cuvântul lui favorit. „Jeri am umplut un perete de sfinți cu chipuri de babe. Popa n-a observat nimic. Nici nu cred că o să observe.” Era pictor, pictor până-n străfundurile lui. Și mai departe. „Veți fi celebri!” – îi spuneam, mai în glumă, mai în serios. Rânceja satisfăcut și striga dând din mâini „Pământ!” Îl obseda fizionomia bătrânilor și copacii. Căuta, de fapt, chipul Bătrâneții, vroia să-l fixeze pe pânză. „Și-apoi să-l distrug.” „Ai găsit-o?” – l-am întrebat. A înțeles. M-a privit urât, tulbure. „Nu. Dacă o găseam, nu mai eram aici. Acum. Pricepi?” Mîntea. Ne chemase brusc, fără să ne spună de ce și acum prea nu reușea să fie cu noi tot timpul, îl frământa altceva, era neatent, îi furau alte gânduri și asta se-ntâmpla rar. Mai ales la un chef cu prietenii. „Ai găsit-o?” – l-am luat iar. „Du-te-n...” – vru să mă înjure. „Ai găsit-o?” – nu-l slăbeam. Ceda. „E sor-sa. Nu e Ea! Imbeculele, nu pricepi că ar fi fost prea ușor? Prea repede. Și-ntr-un sat ca ăsta!” L-am lăchidat spunându-i că soră-sa nu mă interesează. A luat foc. „Pământ! Pământule, hai s-o vezi! Hai s-o vezi, nenorocite!” Asta așteptam! La lumina lumânărilor ne privea un chip ireal, halucinant. După câteva minute îi spun că chipul seamănă cu maică-sa. „Ba, cu mă-ta! Cu mă-ta, Pământule! N-o să mai reușesc așa ceva ani de zile. Ani de zile...” Moartea se balansa din cărămizi spre frescă, pulsând și privindu-ne lacomă.

Nici nu mai știu cât am stat acolo. Ca proștii. Când ne-am întors, prietenii noștri dormeau care pe unde-i prinsese băutura. Ne-am îmbrătat și noi. Lemn.

Gheorghe DOBRE

Ovidiu

Cei aflați în exil nu suferă de dorul de patrie, așa cum presupun cei care au rămas. Exilații nu suferă nici de singurătate, așa cum s-ar crede. Nu le e dor de nimeni și de nimic. S-au obișnuit cu noile locuri, cu oamenii străini și obiceiurile lor ciudate, au mâncat mâncarea lor, le-au băut vinul și au dansat cu ei până în zori. Cu timpul, au învățat limba locului și s-au deprins să se închine la zeii pe care localnicii îi adoră.

Cei aflați în exil suferă doar de nesomn. Li se plimbă prin gând

imagini răzlete cu lanuri de grâu înțuite cu maici, dealuri culcușite sub ploduri de iarbă, munți legănați în plasa răurilor și marea cea neagră involburată spre răsărit.

Cei plecați în exil zăbesc adesea când ațipesc pentru câteva clipe. Mai ales când bate vântul peste Bărăgan sau când se odihnesc Dunărea în Delta, printre cormorani.

Nu vă faceți griji, exilații sunt bine. Nu le e dor de nimeni și de nimic. Sunt doar obosiți de nesomn.

Marius Stan, Constanța,
9 iulie 2021

LIBERTAS

REDACTOR ȘEF - Gheorghe DOBRE

Tiparul executat la S.C. ARTPRINT™ S.R.L.

Slobozia - Ialomia, Cod. 8400, str. Iancu, Lot 3

Tel: 0243 234480; 0744 336 593, E-MAIL: artprintrsl@yahoo.com

Revista poate fi procurată de la sediul redacției și de la Biblioteca Municipală redacției

Parteneri: Muzeul Județean Ialomița, Biblioteca Județeană Ialomița „Ștefan Bănuțescu”, Muzeul Național al Agriculturii, Central Cultural UNESCO „Ionel Perlea”, Central Creației Populare Ialomița, Consiliul Județean Ialomița.

Revista poate fi citită pe internet la adresa: www.revistahelis.ro

Sponsori: ELECTRO Slobozia, CONVIC Slobozia, PUCHI ELECTRO Slobozia, ANONIM Urziceni

ADMINISTRAȚIA

E-mail:

gigzap2002@yahoo.com

SLOBOZIA,

Str. Matei Basarab, Nr.26

Central Cultural „Ionel Perlea” Et.1

CONT: RO838CEIL0143R0N0091587

Suc. CEC Slobozia

REDACȚIA

Redactor șef adjunct - Titi DAMIAN

PROZA - Florentina Loredana DALIAN, F.M. CIOCEA

POEZIE - Costel BUDNOICA, P.I. CREȚU

TEATRU - Șerban CODRIN

FILOZOFIE - Alexandru BULANDRA, Dr. Grigore SPERMEZAN

ISTORIE, ARHEOLOGIE - Marian ȘTEFAN,

Dr. Florin VLAD, Vitalie BUZU

ARTĂ - Ana-Amelia DINCĂ

MUZICĂ - Nicolae ROTARIU

ETNOGRAFIE, TRADIȚII POPULARE - Răzvan CIUCĂ,

Dr. Criști OBRĂEAN

EVENIMENT CULTURAL - Nicolae TACHE, Doina ROȘCA,

Mihaela RACOVITĂEANU

INTERVIU, REPORTAJ, ESEU - Vasile IORDACHE

TEHNOREDACTARE: www.tipografieialomita.ro